

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Προπληρωπία καθ' ἑξαμήνιον
Ἐν τῷ ἑσωτερικῷ δραχμας 18.
Ἐν τῷ ἑσωτερικῷ δραχμας 30.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἔν Κερκύρα
παρὰ τῷ Τυπογραφείῳ Ἡ ΙΟΝΙΑ
Ἐν τῷ ἑσωτερικῷ παρὰ ταῖς ἑπιστάσεσιν.

ΕΠΙΜΕΛΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.

Δι' ἑκατὸν στίχον λεπτὰ 20.

Αἱ διατριβαὶ συμφωνοῦνται ἰ-
διαίτερος.

(Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος.)

(Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου)

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλ.)

Ἐκθεσις περὶ τῆς ἐξ ἐκλογικῆς περιφέρειας
διαίρεσεως τῆς Νήσου Κερκύρας.

Ἐν Κερκύρα τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν.

Κύριε Ὑπουργέ,

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 684 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Ἰανουαρίου Ε. Ε. Ὑμετέρως ἐντολῆς, λαθὼν ὑπ' ὅψιν τὰς διὰ τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου διαβιβαθείσας μοι ἀναφορὰς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Κερκύρας, καθὼς καὶ ὅσα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συμφῶν ἢ ἐναντία ταῦταις μοι ὑπέβαλον κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀφίξιν μου ἐπιτροπῇ τῶν τε προκαστείων Μανδουκίου, Γαρίτζης καὶ Ἀνεμομύλου καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν συλλόγων, πλείστους δὲ ἐκ τῶν πολιτῶν πάσης τάξεως καὶ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐξοχῆς ἀκροαθεῖς καὶ ἐσκεμμένως ὑπὸ δικόφρους ἐπόψεως μελετήσας τὸ ζήτημα τῆς εἰς τὰς ἐκλογικὰς περιφέρειας διαίρεσεως τῆς Νήσου, ἐρχομαι νὰ ὑποβάλω ὑμῖν, Κύριε Ὑπουργέ, τὸ προῖόν τῆς μελέτης ταύτης καὶ γνωματεύσω ὁριστικῶς.

Αἱ προγενέστεραι ἐπιστολαὶ μου καὶ ἡ ὀλιγοήμερος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διατριβὴ ὑμῶν, καταστήσασαι ὑμῖν γνωστὴν τὴν καθόλου τῶν ἐνταῦθα πραγμάτων κατάστασιν, διευκολύνουσι τὸ σημερινὸν ἔργον μου καὶ μοι ἐπιτρέπουσιν ἐν πλείστοις τὴν βραχυλογίαν.

Ἡ νῆσος Κέρκυρα μίαν, ὡς γνωστὸν, ἔχει πόλιν, χωρία δὲ τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν τριάκοντα, μὴ περιλαμβανομένων τῶν ὡς προάστεια θεωρουμένων, καὶ ὅλον πληθυσμὸν, κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1864, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ δημοσιευθεῖσαν ἐπίσημον ἀπαριθμῆσιν, ἐξδομήκοντα τριῶν χιλιάδων καὶ τετρακοσίων ἐβδομήκοντα ψυχῶν.

Ἡ νῆσος Κέρκυρα, ἔχουσα μῆκος μὲν τριάκοντα ὀκτὼ μιλίων ἀγγλικῶν, πλάτος δὲ μιλίων δεκαεξὶ καὶ ἐπιφάνειαν μόνον μιλίων τετραγωνικῶν δέκα καὶ ἡμισυ, καίται κατὰ μῆκος τοῦ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἡπείρου σχηματίζομενου αὐλῶνος, ὅστις προσδινούσης τῆς βορείας ἀκρας τῆς νήσου δι' ὁρέων πρὸς τὴν ἀπέναντι Ἡπείρου, στενοῦται καὶ καθίστασιν ἀνίδυνον ἐν πάσῃ σχεδὸν ὥρᾳ τοῦ ἔτους τὴν πλοῦν κατὰ τὰς νοτίους καὶ κατὰ τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τῆς νήσου.

Ἡ νῆσος Κέρκυρα, καὶ τοὶ τὰ πολλὰ ὁρεινὴ, διασφαροῦται εὐτυχῶς πανταχοῦ ὑπὸ ἀμαξωτῶν ὁδῶν, ἔχουσαν ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα μιλίων ἀγγλικῶν ἑκτασίαν.

Ἡ μὲν μόνη πόλις ὑπαρξίς, ἡ μικρὰ τῆς γῶρας ἑκτασίς, καὶ ἡ εὐκολία τῆς κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὴν συγκοινωνίας ὅλων τῶν μερῶν τῆς νήσου, εἰσι λόγοι, οἵτινες δικαίως ἀπέτρεψαν καὶ, ὡς ἐλπίζω, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσιν ἀποτρέψει τὴν Κυβέρνησιν νὰ διαίρῃ τὴν νῆσον διοικητικῶς εἰς ἐπαρχίας. Εἰς τόπον, ἔνθα ὁ διοικητὴς, ἐδρεύων ἐν τῇ πόλει, δύναται ἀνυψοῦν νὰ μεταδίδῃ αὐτοπροσώπως εὐχερέστατα καὶ ἀνεώτατα εἰς τὰ μᾶλλον ἀπόκεντρα μέρη τῆς διοικητικῆς αὐτοῦ περιφέρειας, ἥθελον εἰσθαι οὐ μόνον δαπάνη ἀνωφελῆς, ἀλλὰ καὶ ματαιοπνία καὶ χρόνου πολυτίμου ἀπώλεια, καὶ περὶ τῆς μετὰ αὐτοῦ καὶ τῶν δήμων μεσίδιοι ἀρχαί, ὧν τὰ πολλὰ ἀποτήματα πλειστάκις ἀπεδείχθησαν ὀλέθρια εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος μερῶν. Διὰ τῆς κατὰ δῆμον τοπικῆς ἐνεργείας καὶ διὰ τῆς ἐν αὐτῇ καὶ ἀμέσου ἐποπτείας καὶ ἐπιτηρήσεως τοῦ Νομαρχοῦ δύναται ἀναντιρρήτως νὰ διοικηθῇ ἡ Κέρκυρα ἀποτελεσματικώτατα, ἄριστα. Συνηγοροῦντές τινες ὑπὲρ τῆς εἰς ἐπαρχίας διαίρεσεως τῆς νήσου ταῖς, ἀπέρριπτον τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς ὡς λόγον ἀποχρόντα πρὸς τὴν διαίρεσιν· ἀλλ' ὁ πληθυσμὸς δὲν εἶναι τὸ μόνον σκελετὸν, ὑπὲρ δὲν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν σχηματικὸν τῶν ἐπαρχιῶν. Οὐδεὶς ποτε ἐφάντασθη πόλιν κατοίκων ὑπερπληθυσθῆναι νὰ διαίρῃ εἰς ἐπαρχίας. Ἡ ἑκτασίς τῆς γῶρας, τὸ εὐχερὲς ἡ δύσκολον τῆς συγκοινωνίας τῶν κατοίκων, ἄλλα τοπικὰ αἰτία ἐκμηδενίζουσι πολλὰκις τὴν ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ λόγον. Καὶ ὁ ἡμέτερος

δὲ νομοθέτης, εἰ καὶ οὐχὶ πάντοτε ἐπιτυχῶς κατὰ τὴν διοικητικὴν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος διαίρεσιν, ἔθετο μὲν ἐν ὑπολόγῳ τὸν πληθυσμὸν, μὴ ὑπερβάς κατ' ἐπαρχίαν τὸν ἀριθμὸν πεντακισχιλίων κατοίκων, δὲν ἔλλειψε δὲ νὰ συνδυάσῃ τὸ στοιχεῖον τοῦ μετ' ἄλλων καὶ ἰδίως μετὰ τοῦ τῆς ἐκτάσεως, σπανιότατα καταστάσης ἐπαρχίαν, χωρὶν, ἥττονα ἔχουσιν τῶν εἰκοσι τετραγωνικῶν μιλίων ἐπιφάνειαν.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι, οἵτινες ἀντιστρατεύονται τῇ συστάσει ἐπαρχιῶν ἐπὶ τῆς νήσου Κερκύρας, ἀποκρούουσι καὶ τὴν εἰς διαφόρους ἐκλογικὰς περιφέρειας διαίρεσιν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐνταῦθα εἰς τοὺς λόγους ἐκείνους καὶ ἕτερος προστίθεται, ὁ σπουδαιότατος πάντων, ἡ γονὴ ἡ καθ' ὅλην τὴν νῆσον ταυτότης τῶν συμφερόντων. Ἡ Κέρκυρα πανταχοῦ, πλην ὀλιγίστων ἐξαίρεσεων, ὁμοιομόρφως καλλιεργεῖται. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἰσὶν οἱ πλείστοι γεωργοὶ· ὀλιγίστοι δὲ μόνον μετέρχονται τὸ ἐμπόριον, ὅπερ, ὅν πρὸ πάντων ἐμπόριον ἐξαγωγῆς, εὐρίσκειται κατὰ μέγα μέρος εἰς χεῖρας τῶν μὴ ἐντοπίων Ἑλλήνων· ἡ δὲ βιομηχανία καὶ ἡ ναυτιλία ὑπάρχει τοσαύτη μόνον, ὅση ἀπαρτιτῶς ἐστὶν ἀναγκαῖα εἰς τῆς γεωργίας τὴν συντήρησιν. Ἡ πόλις τρέφεται ὑπὸ τῆς ἐξοχῆς· ἡ ἐξοχὴ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ τῆς πόλεως· χωρικοὶ δὲ καὶ ἀσσοί, ἐν τοσούτῳ μικρῷ γῶρᾳ βιοῦντες, καὶ εἰς στενωπὸν καθήμενοι, πρὸς ἀλλήλους σχέσεις ἐρχόμενοι, δὲν δύνανται, ἐν κανονικῇ τῶν πραγμάτων τάξει, ν' ἀποτελέσωσιν εἰμὴ πολλὰς καὶ ἀλλήλθενδαι καὶ ἐντελῶς μοσεῖδῃ καὶ κοινὰ συμφέροντα, οὐδόλως χρῆζοντα κεχωρισμένης ἐκπροσωπείας.

Καὶ ταῦτα μὲν βεβαίως οὕτως ἔχουσιν. Ἀλλ' εἰσὶν ἄρ' ἔτι τὰ μόνον ἅτινα σήμερον ὀφείλουσιν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν; Δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλοι λόγοι, οἵτινες σήμερον καὶ προσκαίρως ἀπαιτοῦσιν ἄλλας σκέψεις καὶ ἀλλοίας ἀποφάσεις; Ναι, ὑπάρχουσιν τοιοῦτοι λόγοι, καὶ οἱ λόγοι αὗτοι εἰσι λίαν σοβαροὶ καὶ ἐπιβάλλουσι τῇ Ἀρχῇ τὴν υποχρέωσιν, οὐ μόνον νὰ λάβῃ μέτρα, ἅτινα μόνον ἐπὶ βραχὺ δύνανται νὰ ὦσιν ὠφέλιμα, ἀλλὰ καὶ ἀναδεχόμενη εὐθὺς νὰ ὑπερπηδῇ καὶ αὐτὰς τὰς νομικὰς διατυπώσεις ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας.

Μέγα ζήτημα ἐστὶν, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῇ ἡμερησίᾳ δικταξίᾳ τοῦ ἡμετέρου πολιτικῶν βίου, τὸ ζήτημα τὸ ἀγροτικὸν τῆς Κερκύρας, ζήτημα παρουσιαζόμενον πρὸς λύσιν, οὐχὶ βιαίως καὶ φρενῶς, οὐχὶ μετ' ἀπειλῆς ξίφους καὶ δαυλοῦ, ὡς ἠθέλησαν νὰ παραστήσωσιν, ἐν τῷ ἀδικοῦντες τὸν ἀθῶον καὶ ἀγαθὸν Κερκυραϊκὸν λαόν, ἀλλ' ὅπως ζήτημα ἰσχυρότατον καὶ ἀκαταμάχητον, καθὼς ζήτημα ὑψίστης δικαιοσύνης, εὐρίσκον ἔχῃ ὑπὲρ τῆς ταχείας αὐτοῦ λύσεως ἐν αὐτῇ τῇ συνειδήσει τῶν καθ' ἡμᾶς χριστιανικῶν κοινωνιῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων προπαρασκευάζεται ἤδη δέοντως ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ πολιτῶν καὶ χωρικῶν καὶ ἐργαζομένης μετὰ φρονήσεως καὶ φιλοπατρίας, τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς προβαίνει εὐτυχῶς καὶ ἐλπίζεται σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐπαικειας· ἀλλ' οὐδὲν ἥτιον βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ ὁριστικὴ τοῦ ζητήματος λύσις πρέπει νὰ γίνῃ καὶ θέλει γίνῃ μετὰ ἐσκεμμένην καὶ εὐρεῖαν συζήτησιν ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἀπὸ σκοποῦ θεωρῶ νὰ ἐξετάσω ἐνταῦθα τὰ αἴτια τῆς ἀξιοθηρήτου καταστάσεως τῶν χωρικῶν Κερκυρᾶς ταῦτα, πολλὰ καὶ ποικίλα, εἰσι τοῖς πᾶσι καταφανῆ. Ἐτι ὀλιγώτερον θέλω ἀναζητῆσαι τοὺς αἰτίους τῆς καταστάσεως ταύτης. Αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ αἱ ἐγκλήσεις δὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἐπιστάτους τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν. Ἀρκεῖται νὰ εἰπω, ὅτι νόμοι κακοὶ, ὑπὸ κακῆς ἐφαρμογῆς καὶ ὑπὸ δυσπραγίας χωρικῆς περιστάσεως χείρονες γινόμενοι, ἐπὶ νημέρῳ τὸν πληθὺν ἀποτελέσασα ὑπὲρ παρὰ πάντων δυσλογεῖται, πλην μόνον παρὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἰδίου συμφέροντος τετυφλωμένων. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν ἔφερε μὲν βεβαίως τὴν εὐτυχίαν παρὰ τοῖς ἀσσοῖς, κατέστησε δὲ οἰκτροῦς, οἰκτροτάτους τοὺς κατοίκους τῆς ἐξοχῆς, ὥστε σήμερον κατὰ τὴν μεγάλην κοινωνικὴν δίκην τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, ἡ

ἡρξαστο ἤδη ἡ προδικασία καὶ ἐφ' ἧς μέλλει ὁσονοῦται νὰ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, οἱ μὲν κάτοικοι τῆς πόλεως, καὶ τοὶ τὸ πλεῖστον καὶ αὐτοὶ δυστυχεῖς, παρίστανται ὡς ἀδικοῦντες, οἱ δὲ χωρικοὶ φαίνονται καὶ σχετικῶς, ἀναμφιλέκτως, εἰσὶν οἱ ἀδικοῦμενοι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πείρα τῆς ἱστορίας πλειστάκις ἀπέδειξεν ὅτι εὐκόλως οἱ ἀδικοῦμενοι ἀδικοῦσιν, εὐλόγως φαίνεται ὁ φόβος μὴ καὶ ἐν τῇ λύσει τοῦ ζωτικῆς τῆς ἡμέρας ζητήματος θελήσωσιν οἱ κάτοικοι τῆς ἐξοχῆς ν' ἀδικήσωσι τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως. Τὸν φόβον αὐτὸν οὐδόλως συμμερίζομαι, τὸ ἐπ' ἐμοὶ τὸν νῦν πιστεύω, ἐξ ὅσον εἶδα καὶ ἤκουσα ἐν τῇ ἐξοχῇ καὶ ἐν τῇ πόλει, ὅτι ἀμφοτέρω τὰ διάδικα μέρη, ἐννοήσαντα ἐπίσης, τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας καὶ δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων λύσεως τοῦ ζητήματος, θέλουσι ταχέως καὶ εὐχερῶς φθάσει εἰς τὸ σημῖον, τὸ ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐπαικειας καταδικνυόμενον. Ἀλλ' ἀρκεῖ ἄραγε νὰ μὴ ἀδικῇ τις; Πολλοὶ φρονοῦσι, καὶ εἰμὶ ἐξ αὐτῶν, ὅτι εἰς τὰ ἀφορῶντα πρὸ πάντων τὰ πλήθη, οὐ μόνον νὰ μὴ ἀδικῇ τις πρέπει, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ φαίνεται ἀδικῶν συμφάσει. Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν, κατὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος νὰ μὴ ἀδικήσωσιν ἀλλήλους οἱ διαφερόμενοι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀποφασισθησόμενων ἀπαιτεῖται ν' ἀπομακρυνθῇ ἐπιμελῶς ἐκατέρωθεν πᾶν τὸ ὁπωσδήποτε δυνατόν νὰ φανῇ ἀδικία. Ὅσον δικαία καὶ ἀν' ἐπέλθῃ ἡ προσδοκώμενη λύσις, ἥθελον αὕτη ἀπολέσει τὸ ἥμισυ τῆς ἡθικῆς αὐτῆς σημασίας, ἥθελον ἴσως κατηγορηθῇ ὡς ἀδικος ἂν ὡς ἐκ τοῦ τοῦ κατ' ὅσον ἔπρεπε γίνῃ, ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκδικηθεῖσα, οὕτως εἰπεῖν, καὶ οὐχὶ ὡς ἀπόβροια τῆς ἐλευθερίας τῶν τε ἀσσῶν καὶ τῶν χωρικῶν θελήσεως. Ἐν τοσούτῳ ζωτικῷ ζητήματι πᾶσα ὀλιγορία τύπων δύναται νὰ λάβῃ ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει μεγάλην σπουδαιότητα καὶ ν' ἀποβῇ ὀλεθρία εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς λύσεως, χρησιμεύουσα ὡς πρόσφατος παραπόνων, ὅτι δὴθεν κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἐγένετο πείσις τότε εὐκόλως ἥθελον ὑψώσει τὴν φωνὴν αὐτῶν, ὡς φωνὴν ἀδικουμένων, ἐκείνοι, ὧν τὰ ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει συμφέροντα ὁπωσδήποτε διαταραχθῶσι· πιθανώτατα δὲ καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τῇ τοσοῦτον εὐχερῶς ἀποδιδούσῃ σήμερον τῇ Ἑλλάδι ἀδικίαν, πολλοὶ ἥθελον πιστεύσει, ὅτι πραγματικῶς ἐγένετο ἐν τῷ προκειμένῳ ἀδικία.

Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ὁρμώμενος φρονῶ ἀδιστάκτως, ὅτι καὶ δικαίον καὶ συμφέρον καὶ ἐπ' ἀνάγκης εἶναι, οὐ μόνον νὰ γίνῃ εὐρεῖα καὶ ἐλευθερία ἡ περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος συζήτησις ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ἀμφοτέρω τὰ διάδικα μέρη νὰ συζητήσωσι κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἐνώπιον ἐνωπίως τὰς προτεινομένας παρ' αὐτῶν λύσεις. Ἐνταῦθεν δὲ ἐπεταί, ὅτι καὶ δικαίον καὶ συμφέρον καὶ ἐπ' ἀνάγκης εἶναι νὰ ἐκπροσωπευθῶσιν ἐν τῇ μετ' ὀλίγον ἐκλεχθῆσομένη βουλῇ δι' ἰδίας, ἐλευθερίας καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεπηρέαστου ἐκλογῆς οἱ τε κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐξοχῆς.

Τῆς ἀνάγκης ἰδίως ἐκπροσωπείας τῶν τε ἀσσῶν καὶ τῶν χωρικῶν ἀναγνωρίζομένης, ἐξεταστέον ἂν δύναται ἀληθῶς νὰ ἐκπροσωπευθῇ κατὰ τὰς προσαχθεῖς ἐκλογὰς ἡ πόλις καὶ ἡ ἐξοχὴ, διατηρουμένης τῆς νήσου ἐν μιᾷ μόνῃ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ. Ἐν τούτῳ, καίτοι ἀσπὸν τινος καὶ χωρικῶν βεβαιούντων με ὅτι καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ ἐξοχὴ θέλουσιν εἰς κοινὰς ἐπιτροπὰς καὶ ἐν κοινῇ βουλῇ ἐκπροσωπευθῶσι τὰ τε τῶν ἀσσῶν καὶ τὰ τῶν χωρικῶν, ἀδυνατῶν νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ πᾶς χωρικός τῆς νήσου ἀπὸ τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας. Ἡ πείρα τῶν προηγουμένων ἐκλογῶν, ἡ ἐμπειρία τῆς ἐπὶ τοῖς προκειμένοις ἐκλογικῶν ζητήματι διαφοράς, ἡ ἐνεκα γνωστῶν λόγων ἀδιάρητος διαφωνία τῆς πόλεως καὶ τῆς σχετικῆς μεγάλῃς πλειονότητος τῶν ψηφοφόρων τῆς ἐξοχῆς καθιστοῦσιν ἀπ' ἐναντίας πιθανώτατον, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἔσται ὅπως ἀντίθετον τῆς προσδοκίας τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν πολιτῶν. Ἀλλ' ὅμως, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γίνεται δικαία. Εκατέρωθεν και ότι εκ των καλῶν ἐξέρχονται κατ' ἀναλογία καὶ δνόματα ἀστών ὑποψηφίων, εἶνε ἂν γε πιστευτὸν ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς ἀναμφισβήτητου πλειονοψηφίας τῶν χωρικῶν ἐκλεγέντες ἀστοὶ θέλουσι θεωρηθῆναι παρὰ τῶν πολλῶν τῆς πόλεως ὡς ἀρκούντως ἐκπροσωπεύοντες τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος ὅλους ἀντίθετα πρὸς τὴν ἐξοχὴν συμφέροντα τοῦ ἄσματος; Ἐὰν δὲ οἱ ἐκλεγέντες δὲν θεωρηθῶσιν ὡς εὐλακρινεῖς ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως, περιπίπτουσι εἰς τὸ ἄτοπον τῆς, ὅστω καὶ φεινομένης μόνον, ἀδικίας. Εἶπον καὶ ἐπαναλέγω· συμφέροις εἰς τὴν ταχίστην καὶ ἐπιτυχὴ λύσιν τοῦ ζωτικοῦ τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων ζητήματος, συμφέροις εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, συμφέροις πρὸ πάντων εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἐξοχῆς, ὑπὲρ ὧν βεβαίως κλίνει ἡ πλειοψηφία τοῦ δικαίου, νὰ ἐκπροσωπευθῶσιν ἐν τῇ προσηχῇ βουλῇ, ἔνθα μέλλει νὰ λήθῃ τὴν δριστικὴν λύσιν τοῦ ἀγροτικῶν ζητήματος, ἐξίσου τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ὡς καὶ τὰ τῆς ἐξοχῆς, καὶ τοῦτο δι' ἐλευθέρως καὶ ὅλως ἀνεπηρέαστου ἐκλογῆς, ἥς τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν εὐλακρινεῖαν οὐδεὶς εὐλόγως νὰ δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ. Τοῦτο δὲ, κατ' ἐμὲ, ἐν τῇ παρούσῃ τῶν πραγμάτων καταστάσει, ἀποβάνει ἀδύνατον ἄνευ τοῦ εἰς διαφόρους ἐκλογικὰς περιφερείας χωρισμοῦ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐξοχῆς.

Ἀνάγκη ἔρα πᾶσα νὰ διακριθῇ ἡ νῆσος εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας.

Δεσφὴς γενομένης ἐν ἀρχῇ τῆς ἀνάγκης τῆς διαίρεσεως, μεταβλῶν εἰς τὸν τρόπον, κατ' ὃν αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ.

Πλεῖστοι ὑπάρχονσι γνώμαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαίρεσεως. Πρῶτη αὐτῶν, ἡ τῶν ὑποβληθεισῶν τῇ Κυβερνήσει ἀναφορῶν, θέλει ἀπλῶς τὸν ἀποχωρισμὸν τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς διὰ τῆς εἰς δύο μόνους ἐκλογικὰς περιφερείας διαίρεσεως τῆς νήσου, ὧν τὴν μὲν ἀποτελέσει ἡ πόλις μετὰ τῶν σημερινῶν αὐτῆς προαστείων, τὴν δὲ ἐτέραν, ἡ λοιπὴ νῆσος. Κατὰ τινὰ δευτέραν γνώμην, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πόλεως περιλαμβάνονται, ἐκτὸς τῶν σημερινῶν προαστείων καὶ τῶν νησιδίων, καὶ τὰ χωρία ἐκείνα τοῦ διαμερίσματος τῆς Μήσης, ὅσα πρὸ χρόνων ἐθεωροῦντο ἀποτελοῦντα καὶ ταῦτα προάστια τῆς πόλεως. Τρίτην γνώμην προσέουσιν οἱ φρονούντες καλὸν νὰ διακριθῇ ἡ νῆσος εἰς τρεῖς ἐκλογικὰς περιφερείας, εἰς τὴν τῆς πόλεως μετὰ τῶν προαστείων καὶ τῶν παρεκκείμενων τῇ νήσῳ τριῶν νησιδίων, εἰς τὴν τῶν διαμερισμάτων Λευκίμνης καὶ Μήσης καὶ εἰς τὴν τῶν διαμερισμάτων Γύρου καὶ Ὄρους. Ἄλλοι ἀποδέχονται μὲν τὴν εἰς τρεῖς περιφερείας διαίρεσιν τῆς νήσου, ἐνδύνουσι δὲ ἄλλοι ἄλλως τὴν πόλιν μετὰ τῶν λοιπῶν διαμερισμάτων ὁλοσχερῶς ἢ ἐν μέρει.

Τίνα τῶν γνωμῶν τούτων ὀφείλομεν νὰ παραδεχθώμεν; Ἡ ἀπάντησίς μου εἶνε εὐχερής. Οὐχὶ βεβαίως ἄλλην ἢ ἐκείνην, ἥτις ὡς οἶόν τε ἀκριβέστερον συνάδει πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐθεώρησα ἀναγκαίαν τὴν διαίρεσιν. Σκοπὸς τῆς διαίρεσεως, εἶνε, ὡς εἶπον, ἀποχωρισμὸν τῶν ψήφων τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν τῆς ἐξοχῆς, νὰ μὴ ἐπηρεάσωσιν ἀλλήλας αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀστών καὶ τῶν χωρικῶν, ὅπως ἀπὸ τῆς ἐλευθέρως αὐτῶν ψηφοφορίας ἐξέλθῃ εὐλακρινὴς καὶ ἀναμφισβήτητος ἀντιπροσωπία ἐκάστου τῶν ἀντιδίκων μερῶν, πρὸς συζήτησιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος ἐν τῇ Βουλῇ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν σύμφωνον θεωρῶ μόνον τὴν γνώμην ἐκείνην, ὅτινες διακροῦσι τὴν νῆσον εἰς τρεῖς ἐκλογικὰς περιφερείας χωρὶς νὰ συγκρίνωσι τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς νήσου, ὡς ταῦτα νῦν ἔχουσιν, ἐνδύνουσι δὲ μόνον ἀνὰ δύο τὰ τέσσαρα διαμερίσματα τῆς ἐξοχῆς, καὶ ἀφίνουν εἰς ἰδίαν περιφέρειαν τὸ διαμέρισμα τῆς πόλεως. Διὸ ἀδυστάκτως προτείνω νὰ διακριθῇ ἡ νῆσος εἰς τρεῖς ἐκλογικὰς περιφερείας, ὧν τὴν μὲν πρῶτην θέλει ἀποτελέσει ἡ πόλις μετὰ τῶν σημερινῶν προαστείων καὶ τῶν παρεκκείμενων τῇ Κερκύρᾳ τριῶν νησιδίων, τὴν δὲ δευτέραν θέλει ἀπαρτίσει τὸ διαμέρισμα Μήσης ἡνωμένον μετὰ τοῦ τῆς Λευκίμνης, τὴν δὲ τρίτην τὰ διαμερίσματα Γύρου καὶ Ὄρους.

Ὅλίγα τινὰ εἰσὶν ἀναγκαῖα πρὸς τελεῖαν κατάληψιν τῆς προτάσεώς μου ταύτης καὶ πρὸς ἀποδείξιν ὅτι ὅντως ἐστὶν αὕτη προτιμητέα τῶν ἄλλων.

Ὁ πληθυσμὸς ὁλοκλήρου τῆς νήσου καὶ τῶν τριῶν παρεκκείμενων αὐτῇ νησιδίων ὑπολογίζεται, ὡς ἐξέστη, κατὰ τὴν πέρυσιν γενομένην ἀπογραφὴν, εἰς 73,470 ψυχάς. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη, ἂν καὶ μὴ οὕτως ἐντελὴς ἀκριβὴς ἐν τῷ συνόλῳ, δύναται νὰ ληφθῇ ὡς βᾶσις εἰς τοὺς περὶ διαίρεσεως ὑπολογισμοὺς, καθόσον ἡ μὴ ἀκριβεία αὐτῆς οὐχὶ ἐπὶ πλέον, ἀλλ' ἐπὶ ἐλαττον ἀποδεικνύεται, ὡς ἐν πολλοῖς ἤδη ἐξηκρίβωσα. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ, κατὰ τὴν προτεινομένην διαίρεσιν, ἡ μὲν πόλις μετὰ τῶν προαστείων, ἡγομένη τοῦ 22ν Ρόκου, τοῦ Μανδουκίου, τῆς Γαρίτζης, τοῦ Ἀγαμέμνονος, τῶν Στρατιῶν, τῆς Ἀναλήφρας, τοῦ Φυγιάτου, καὶ τῶν Καστράδων καὶ μετὰ τῶν τριῶν νησιδίων τῶν κατὰ τὴν βορείαν τῆς νήσου ἄκρον, ἀποτελοῦσα τὸ ἐν τῶν πέντε διαμερισμάτων τῆς νήσου καὶ ἔχουσα πληθυσμὸν 27,404 ψυχῶν, ἐὰν εἰς ἰδίαν σχηματισθῇ ἐκλογικὴν περιφέρειαν, θέλει δώσει τρεῖς βουλευτάς· ἡ δὲ Μήση μετὰ τῆς Λευκίμνης, πρὸς τὴν συ-

νορείᾳ ἀποτελέσουσα πληθυσμὸν 21,652 κατοίκων θέλει ὡσαύτως δώσει ἐν μιᾷ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ βουλευτάς τρεῖς· ἐπίσης δὲ τρεῖς βουλευτάς θέλουσιν ἐκλέξει καὶ τὸ λοιπὰ δύο καὶ ὅμορα διαμερίσματα τὸ τοῦ Γύρου καὶ τοῦ Ὄρους, ἅτινα ἀριθμοῦσιν ὁμοῦ 24,414 κατοίκους (ἰδὲ τὸν ἐπισυναπτόμενον στατιστικὸν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτὸν τριάκοντα χωρίων εἰς δύο ἴσα σχεδὸν μέρη χωρίζεται, περιλαμβανομένων ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μήσης καὶ τῆς Λευκίμνης χωρίων ἐξήκοντα ἑννέα, ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ Γύρου καὶ Ὄρους, ἐξήκοντα καὶ ἑνὸς χωρίων).—Πᾶς τρόπος διαίρεσεως, δι' οὗ ἤθελε προστεθῇ εἰς τὴν πόλιν ἀριθμὸς τῶν χωρικῶν, ἤθελεν ἔχει τὸ ἀποπλημνῆν ἢ νὰ ἐπηρεάσῃ διὰ τῶν χωρικῶν ψηφοφόρων τὴν θέλησιν τῆς πόλεως, ἢ νὰ ἐκμηδενίσῃ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν χωρικῶν τὰς ψήφους μέρους αὐτῶν, καὶ ἐπομένως ἢ ἤθελεν ἀντίκεισθαι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαίρεσεως, ἢ ἤθελεν εἶσθαι ἄδικος πρὸς τοὺς χωρικοὺς στοιχείον. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰς οἰονδήποτε τῶν ὁδῶν τούτων ἀποπημάτων ἢ ἤθελε περιπέσει ἡ Κυβέρνησις, διακροῦσα σήμερον τὴν νῆσον εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας, ἡδύνατο εὐλογοφανῶς ν' ἀποδοθῇ αὕτη προτίμησις τῆς πόλεως ἢ τῆς ἐξοχῆς, ὅπερ ἤθελε καταβιβάζει αὐτὴν ἐν τῇ γνώμῃ μέρους τῶν κατοίκων ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἠθικῆς περιοχῆς, ἣν μόνον ἡ πραγματικὴ καὶ μὴ ἀμφισβητούμενη ἀμεροληψία παρέχει αὐτῇ. Ἀπ' ἐναντίας διὰ τῆς διαίρεσεως, ἣν προτιμῶ, οὐ μόνον διατηροῦνται ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητοι καὶ ἀνεπηρέαστοι αἱ ψήφοι τῶν τε ἀστών καὶ τῶν κατοίκων τῆς ἐξοχῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς προσθήκης ἐνὸς μόνου βουλευτοῦ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς νήσου ὀριζομένων, μένει μὲν ἡ ἐν τῷ συνόλῳ σχετικὴ τῶν ψήφων ἀναλογία, ὡφελοῦνται δὲ ἄνευ βλάβης τῶν ἀστών διὰ μικρὰς αἰξήσεως οἱ χωρικοί.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλων πλὴν τούτων εὐμορεῖ πλεονεκτημάτων ἡ προτεινομένη διαίρεσις. Κατ' αὐτὴν ψηφοφοροῦσιν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ οἱ ὅμοροι, ἐνδύνουσι δὲ ἄνευ κατακαρμιασμοῦ τῶν ὑπάρχοντα διαμερίσματα, ὅπερ διευκολύνει τὰ τῆς ἐκλογῆς, χρησιμοποιοῦν τὰ οὕτως ἐννοούμενα περιοχικὰ συμβούλια, πρὸς σχηματισμὸν τῶν ἀναγκαίων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρκούντως, νομίζω, ἐξέθηκα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας διαίρεσεως τῆς νήσου καὶ τὰ πλεονεκτήματα αὐτῆς. Ἰσχυρίζομαι μὲν νὰ ἐξετάσῃ, ὡς πρὸς ἰσχυρίζονται, ὑπάρχονσι καὶ ἀποπλημνῆται ἐκτὸς ταύτης διαίρεσεως.

Ἐπανειλημμένως σταθμίσας τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς διαίρεσεως λόγους, δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω ἄλλον κατὰ τῆς διαίρεσεως σπουδαῖον λόγον, εἰμὴ τὸν φόβον, μὴ ἡ διαίρεσις τῶν χωρικῶν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως ψηφοφόρων φέρῃ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν καρδιῶν. Ἀλλ' ὁ φόβος οὗτος ἐκλείπει, ὅταν τεθῇ ὡς ἀρχὴ τὸ προσωρινὸν τῷ λαμβανομένου μέτρου; Μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, οὐδεὶς, ὡς ἀπέδειξα, μένει λόγος πρὸς διτήρησιν τῆς γεννησομένης διαίρεσεως τῶν ἐκλογῶν καὶ αἱ ἀρχαὶ ἀπαράκλητοι πρὸς κοινὴν εὐδαιμονίαν σχέσεις τῶν ἀστών καὶ τῶν χωρικῶν θέλουσιν ἐπανελεῖν ἐν πληρεῖ εὐλακρινείᾳ καὶ ἀδελφότητι. Βεβαίως δὲ, δὲν εἶνε βᾶσιμος ὁ φόβος ἡ μάλλον ἡ ἀπειλή, ὅτι δύναται ἐκ τῆς διαίρεσεως νὰ προκύψῃ διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας διότι πόθον καὶ τίνος ἕνεκα θέλει ἐπέλθει ἡ διατάραξις αὕτη; Ἡ διαίρεσις εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας, γενομένη μάλιστα ὡς προτείνεται, μόνον πρὸς ἀτόμων ἐκλογικὰ συμφέροντα πιθανὸν νὰ προσκρούῃ, οὐδένα ὅμως οὐσιωδῶς βλάπτει· ὡφελεῖ δὲ τὸν αὐτὸν τὴν πόλιν, ἥτις διὰ τῶν σπουδαιότερων αὐτῆς ἀντιπροσώπων ἐξήττησεν ἐπιμόνως τὸν ἐκλογικὸν ἀποχωρισμὸν, ὡφελεῖ καὶ τὴν ἐξοχὴν παρέχουσαν αὐτῇ ἕνα βουλευτὴν πλείον τοῦ ἐν τῷ συνόλῳ ἀριθμητικῶς ἀνήκοντος αὐτῇ ἀριθμοῦ, ὡφελεῖ τελευτικῶν πάντας, διευκολύνουσα καὶ καθιστώσα βεβαίαν τὴν ταχίστην καὶ καλὴν λύσιν τοῦ ζωτικοῦ τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων ζητήματος.—Οὐδεμίαν πρὸς τοῦτοῖς ἀποδίδωμι σπουδαίωσιν εἰς τὸ κατὰ τῆς διαίρεσεως ἐπιχειρηματικῶν, ὅτι δὲθεν μετὰ τὴν διαίρεσιν δὲν θέλει ὑπάρξει Ἐπαρχικὸν Συμβούλιον διὰ τοὺς ἀποχωρισμένους ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ὅτι ἐπομένως αἱ ἄνευ Ἐπαρχικοῦ Συμβουλίου γεννησόμεναι ἐκλογαὶ ἔσονται ἄκυροι. Τὸ Ἐπαρχικὸν Συμβούλιον οὐδὲν, ὡς γνωστὸν, λαμβάνει παρ' ἡμῶν μέρος ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς· ἡ δὲ δικαιοδοσία αὐτοῦ χρησιμεύει μόνον ἐν τῷ ἐκλογικῷ νόμῳ πρὸς ἀκριβὴ ὁρισμὸν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας. Ἡ δὲ ἔλλειψις δημοτικῶν Ἀρχῶν ἐν Ἐπτανήσῳ, ἐπακριβῶς ἀντιστοιχοῦσάν πρὸς τὰς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, εἶνε βεβαίως ἔλλειψις ἐπαισθητῆ, οὐδὲως ὅμως ὑπὸ τῆς διαίρεσεως ἐπανέξαναται. καὶ ἐστὶν τὴν γεννησομένην διαίρεσιν, ὡς καὶ πρὸ αὐτῆς, εἶνε ὡς πρὸς ὅτι ἐνεκα τοῦ διὰ τὴν ὅλην Ἑλλάδα καταπερίνοτος τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν δὲν ὑπάρχει ὁ απαιτούμενος ἰσὺς, ὅπως διακριθῇ ἡ νῆσος εἰς ἑπτὰ μέρη καὶ ἐνεργηθῶσιν αἱ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν ἐκλογαί, ὅπερ ἀπαιτεῖται καὶ θέλει ἀναγκάσει καὶ μετὰ τὴν διαίρεσιν ὡς καὶ πρὸ αὐτῆς τὴν τε νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν προσηχὴ βουλὴν νὰ μὴ ἀπατήσωνιν, εἰμὴ τὴν ἐξ ἀναλογίας καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλογικοῦ

νόμου. — Καθ' ὅσον τέλος ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τινῶν, ὅτι διακρινόμενης τῆς νήσου εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας νῦν ὅτε σχεδὸν πανταχοῦ κατέστησαν ὀριστικοὶ οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, ἤθελεν ἀδικηθῇ οἱ ἐν τινὶ περιφερείᾳ γεγραμμένοι ψηφοφόροι, μὴ δυνάμενοι πρὸς ἐπιτυχαστέραν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματός των νὰ μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν των εἰς ἄλλην τῆς αὐτῆς νήσου περιφέρειαν, τί τὸ καλὸν νὰ θεραπευθῇ τὸ ἀδίκημα τοῦτο, ἐπιτερομένης τῆς μεταθέσεως τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν Κερκύρᾳ δημοσιεύσεως τοῦ περὶ διαίρεσεως Διατάγματος, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ Διατάγματι;

Δὲν νομίζω ὅτι ὀφείλω νὰ συζητήσω ἐνταῦθα τὸ ζήτημα, ἂν ἡ Κυβέρνησις δύναται διὰ Διατάγματος νὰ διακρίσῃ τὴν νῆσον εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐσυζητήθη καὶ ἴσως ἐλύθη ἐν Ἀθήναις· εἰς ἐμὲ ἀνήκει τελευτῶν νὰ εἶπω μόνον, ὅτι κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὡς κάλλιον ἐμοῦ γινώσκετε, Κόρις Ἰπποκρίτης, πολλὰκις ἐν κρίσεσιν περιστάσεσι τὸ ἄλλῃς τοῦ πηλῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκειμένα ὑπῆρξε σωτήριος πολιτικὴ ἀρετὴ καὶ ὅτι ἂν ποτε παρέστη κρίσιμος περίστασις, δικαιολογούσα ἐξαιρετικὰ μέτρα, εἶνε ἀναντιρρήτως ὑπὸ διαφόρους ἐσφύεις ἡ παρούσα τῆς νήσου ταύτης κατάστασις, προκειμένου περὶ τῆς λύσεως τοῦ μεγάλου καὶ ζωτικοῦ ζητήματος τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων.

Τοιαύτη εἶνε ἡ λύσις, ἣν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ εἰς τὸ πολὺκροστον αὐτὸ περὶ διαίρεσεως τῆς νήσου ζήτημα. Τὸ ἐπ' ἐμοῖ δὲν διστάζω νὰ προτείνω αὐτὴν. Οἰαδήποτε δὲ καὶ ἂν προκύψῃ ἐκ τῆς λύσεως ταύτης δυσχέρεια κατὰ τὴν διαίρεσιν μου, θηρρόντως ἀναλαμβάνω τὴν ἀγῶνα, διότι ἔχω τὴν καθάραν συνείδησιν, ὅτι, κατὰ τὰς σκέψεις καὶ τὴν ἀπόφασίν μου, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐπηρεάσθην ὑπὸ τῶν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως συγκρουομένων ἀτομικῶν συμφερόντων, ἀλλ' ὅτι ἀπέβλεπα μόνον εἰς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐπομένως εἰς τὸ εὐτυχὲς μέλλον τῆς ὅλης πατρίδος.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Νομάρχης Κερκύρας,
Δ. Σ. ΜΑΤΡΟΚΟΡΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαίρεσεως τῶν Ἐπαρχιῶν Κερκύρας καὶ Κεφαλληνίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1

Ἡ Ἐπαρχία τῆς Κερκύρας διαιρεῖται εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας, τὰς ἐξῆς.

α) Ἐπαρχίαν Κερκύρας περιλαμβάνουσαν τὴν πόλιν, τὰ προάστια καὶ τὰ παρεκκείμενα νησιδία.

β) Ἐπαρχίαν Μήσης, περιλαμβάνουσαν τὸ ὁμώνυμον διαμέρισμα καὶ τὸ τῆς Λευκίμνης.

γ) Ἐπαρχίαν Ὄρους, περιλαμβάνουσαν τὸ ὁμώνυμον διαμέρισμα καὶ τὸ τοῦ Γύρου.

Ἄρθρον 2

Ἡ Ἐπαρχία τῆς Κεφαλληνίας διαιρεῖται εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας, τὰς ἐξῆς.

α) Ἐπαρχίαν Κραναιάς, περιλαμβάνουσαν τὸ διαμέρισμα τῆς πόλεως Ἀργοστολίου καὶ τὰ διαμερίσματα 3.ον καὶ 4.ον.

β) Ἐπαρχίαν Πάλης, περιλαμβάνουσαν τὸ διαμέρισμα 2ον.

γ) Ἐπαρχίαν Σάμης, περιλαμβάνουσαν τὸ διαμέρισμα 5ον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἄμεσος διοίκησις τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα Ἐπαρχιῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς Νομάρχας Κερκύρας καὶ Κεφαλληνίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς Νομοθετικὴν κύρωσιν, ἀμα τῇ συγκροτήσῃ τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαρτίου 1865.

ΔΙΑΔΟΧΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΚΟΤΜΟΚΟΤΗΣ, Α. ΜΗΟΝΤΟΠΡΗΣ, ΑΝΑΡ.

Α. Χ. ΑΝΑΓΥΡΟΥ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΡ, ΚΑΡ-
ΝΑΛΗΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,

Βυχαριστως μεταφέροντες εἰς τὰς στήλας μας τὸ πρό-
γραμμα τῆς ἀντιπολιτευέσεως τῶν ἀδελφῶν Κεφαλλήνων
περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἤθελον εἰσθαι τέλειον ἂν προεξήρχετο
ἡ προσβολὴ διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκνόμων ἐκλογῶν Κερ-
υράς καὶ Κεφαλλήνας ἔνεκα τῆς αὐθαίρετου διατάξεως.
ὁ **Π** Κροκοῦνας τῶν ποσοτήτων τῶν ὀλίγων ῥή-
ματι τοῦ **Ι** ποσοτήσεως. Τὴν ἀπορροσίων ταύτην
καταπολεμοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου, θέλοντες καὶ τὸ ἔχον
ἐκ τῆς ἐξουσίας σου ἀπορροσῶσιν ἐπὶ τοῦ εὐκαίτερον. Ἡ
ἐκρούσα μετέφρασις κατὰστασις καὶ ἡ σύγκρισις εἰς τὴν
ἐκρούσιν σου ἐκρούσιν ἐν πάγκοσμις ἀποκρινόμενος καταδεικνύ-
ουσι ποία θὰ ᾖ τὴν ἐκρούσιν ἐνός μόνου οὗτο χωρι-
ζόμενος τῶν ἀδελφῶν σου, ἐνόμος μόνου, τοῦλάχιστον ἐν
πράγματι, προβληματικὸν ἂν ἀποτελῇ μέρος κράτους
λευθέρου, ἢ ἀπεναντίας ἦσαι τιμάριον ὀλίγων κηφόνων,

ἐντροφόντων μὲ τοὺς ἰδρωτάς σου. Προῦτον λοιπὸν προσόν ζήτησον, ἀπὸ τοῦ παροδοσιαζομένου ὅπως σὲ ἀντιπροσωπεύωσι, τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη ἀφομοίωσιν.

β.) Ἡ κατάργησις τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας. — Ὁ θεσμὸς οὗτος, θεσμὸς νόθος καὶ ὅλως ἀνάρμοστος εἰς ὁρῶν ἐννοούμενον συνταγματικὸν κράτος, καθιδρύθη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν δι' ἐνὸς πολιτικοῦ τολμήματος, διὰ μίαν σκανδαλώδους καταπίεσιν. Ὁ θεσμὸς οὗτος ὑπάρχει ἤδη ἐν τῷ Συντάγματι, ὡς ἀναίρεσις τῆς κυριαρχίας σου καὶ ὕβρις τῆς ἐθνικῆς τιμῆς· πρόκειται δὲ ἡ τοῦ θεσμοῦ τούτου ἀναθεώρησις. Τὴν κατάργησιν αὐτοῦ ζήτησον, ὡς ἕτερον προσόν, ἀπὸ τοῦ ἀποδουμένου· εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἐκανοποίησιν τῆς ἐθνικῆς θελήσεως.

γ.) Ἡ τιμωρία τοῦ ὑπουργείου τῶν διαταγμάτων καὶ τῆς σπατάλης. — Τὸ ὑπουργεῖον κατεπάτησεν ἀσυστάτως τὸ σύνταγμα, κατεγράθη τὴν εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀνατεθεῖσαν ἐξουσίαν, καὶ κατεσπατάλησε, χάριν τῶν φίλων αὐτοῦ, τὰ δημόσια χρήματα. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν πρέπει νὰ τιμωρηθῇ, διότι ἀλλοίμονον ἂν ἀφῆθη ἐλεύθερον τὸ κράδιον εἰς τὰς καταχρήσεις καὶ τὴν σπατάλην.

δ.) Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς αὐλῆς. — Εἰς τὴν αὐλὴν συνηθίσθησαν ὅλα τὰ φοιτῆσαι τῆς ἀντισυνταγματικότητος, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀνθηκτικότητος, ὡς καὶ ἡ ὑπόθαλψις τῆς ληστείας· ὅθεν, ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖ νὰ ἐκλείψῃ ὁ μολυσμὸς οὗτος.

ε.) Ἡ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἐπέκτασις τῆς ἐθνολογικῆς καὶ ἡ κατὰλληλος αὐτῆς διοργάνωσις.

— Ἐνεκὰ λόγων διαφόρων πρὸς τινὸν ἐτῶν ἡ Ἐμπορικὴ Λέσχη ἐν Κερκύρᾳ διηρέθη, καὶ οὕτω ἐσυστήθησαν δύο Ἐμπορικαὶ Λέσχαι· αἱ προσπάθειαι διαφόρων πατριωτῶν ἐμπόρων κατεβλήσαν ἐπὶ τέλους καὶ πάλιν τὴν ἑνωσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Σώματος καὶ συνεστήθη ἡ παλαιὰ Ἐμπορικὴ Λέσχη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμίου καὶ φιλοσυνήτου γέροντος Κ. Ἰωάννου Κεφαλᾶ, ὅστις τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ἀπήγγειλε τὸν ἐξῆς κατὰλληλον λόγον.

Κύριοι Συνέταιροι τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης,

Μερίστη χαρὰ ἐνέσταξεν εἰς τὴν καρδίαν μου θεωρῶν ὅπως σήμερον ἀδελφικῶς εἰς τὴν Αἴθουσαν ταύτην συνελθόντες ὅπως σὺν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ συστήσετε τὴν Ἐμπορικὴν Λέσχην, ἡ χαρὰ ἐμοῦ εἶναι δικαία καθ' ὅτι ἐνταῦθα πρὸ εἰκοσι πέντε ἐτῶν συνήλθομεν καὶ πάλιν καὶ ἐθέσαμεν τὸν ἀνταγωνιστικὸν λίθον τοῦ Καταστάματος τούτου ὑπὲρ ἐκτίθη διὰ μετοχῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Σώματος. Πολλοὶ τῶν ἐμπόρων ἐκείνων ὑπελκόντες εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀνάγκην δὲν ὑπάρχουσι πλέον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι ἐπίσης ἀπεσπάρησαν τῶν ἐργασιῶν καὶ θεωροῦνται ὡς ἀπόμυχοι τοῦ σώματος ὑπὲρ ἀπὸ νεωτέρων τῶν πλείστων συγκροτεῖται γενεάν.

Πρὸ τριῶν ἐτῶν ὁ βράκκαος Δαίμων, ὡς ἄπικντες γινώσκετε, μᾶς διήρπασεν δύο σώματα, συνεστήθησαν δύο Λέσχαι καὶ ἐφαίνετο μὲν ὅτι ἦσαν δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα, ἀλλ' ἐν ἧτον τὸ αἶσθημα, ἐν τῷ ἐνδιαφέρον, εἰς ὁ πατριωτισμὸς, καὶ τοῦτο ἀκούοντες ἐξεδιηλώθη ὅτε τὰ τῶν δημοσιογραφικῶν ὁργάνων τῆς Εὐρώπης ἡ Ἐφημερὶς «La France» ἐσυκοφάντησεν ἅπαντας τοὺς ἐμπόρους διατεινόμενον ὅτι

«Οἱ Ἐμποροὶ τῆς Κερκύρας δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν ἑνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα.»

Τότε ἀμφότεραι ὡς ἀδελφὴ συναισθηθεῖσαι τὴν κοινὴν προσβολὴν καὶ φιλοτιμηθεῖσαι τίς τῶν δύο ἐντωνότερον νὰ ἀντικρούσῃ τὴν συκοφαντίαν καὶ ἐκδηλώσῃ τὰ εὐλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνικὸν μεγαλεῖον αἰσθηματὰ τῆς συνδεδεμένης καὶ ἐπεφύρτισαν τοὺς δύο Προέδρους αὐτῶν, ἐμὲ ἡ Ἐταιρεία αὕτη, ἡ ἑτέρα τὸν ἐδικὸν τῆς, ὅπως προπύοντως ἀπαντήσωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ὅθεν ἔπειμα ἄρθρα εἰς Περσιόους, Λονδίον, Τεργέστην καὶ Ἑλλάδα.

Ἡ δικαὴ ἐπιθυμία ἀπάντων ἐξεπληρώθη ἀπέναντι χιλίων προσκομιμάτων, ἡ ἑνωσις εἶναι γεγονός. Ἐὰν δὲ ἄπικντες οἱ καρποὶ δὲν ὀρίμασκον εἰσέτι, τοῦτο εἶναι φυσικὸν καθ' ὅτι μόνον διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς, διὰ τῆς καλῆς πίστεως, καὶ ἰδίως διὰ τῆς πείρας ἥτις ἐὰν χρόνῳ οὐ βραχέϊ ἀποκτάται, τὰ πάντα κατορθοῦνται καὶ αἱ προσδοκίαι ἐκπληροῦνται.

Ὁ Σὺς Ρόμπερτ Πηλ ὅν οἱ τῶριοι κατέκριναν ὡς προδότην διότι ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰσπανικῶν, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἐμπορίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως εἶναι σήμερον ὁ Δημοτικὸς ἀνταρστής ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἱστορίᾳ.

Δὲν ἀπεδείχθησαν εἰς τὰς προσπάθειάς του ὅπως ἐπιτυχίᾳ τοῦ ποθομένου, δὲν πρέπει νὰ ἀποδειλιάσωμεν καὶ ἡμεῖς· ἰδίως οἱ Ἐμπόροι ἐν Κερκύρᾳ ἔχουσιν ἰδιάν τινα ἀποστολὴν νὰ τελέσωσιν· κατορθώθη ἡδὴ σὺν τῇ ἐθνικῇ ἐνώσει καὶ ἡ Ἐμπορικὴ ἡμῶν ἑνωσις, εἶναι τοῦτο τὸ πρῶτον βήμα, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται καὶ ἕτεραί αἱ συστήσωμεν τὸ χρηματιστήριον τὸ ὅποιον ἐνεκὰ τῆς διαρρέσεως ἡμελήθη καὶ τοι δὲν ἦτο καλῶς ὀργανισμένον, ἀλλ' ἦτο ἀπλοῦς σκελετός. Τὸ χρηματιστήριον εἶναι κέντρον συναθροίσεως τῶν Ἐμπόρων, ἐν ᾧ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν καὶ

τῶν Μεσιτῶν διεξάγεται τὸ πλεῖστον τῶν ὑποθέσεων. Εἰς ἐκάστην μικρὰν Ἐμπορικὴν πόλιν ὑπάρχει ἐν, εἰς τὰς μεγάλας πλείονα.

Ἀς συστήσωμεν τὸ Ἐπιμελητήριον ὑπὲρ ὑπάρχει εἰς ἀπάσας τὰς Ἐμπορικὰς τῆς Ἑλλάδος πόλεις, διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τούτου συνεννοεῖται ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῶν ἐμπόρων περὶ τῶν ποικίλων τοῦ Ἐμπορίου ἀναγκῶν, ἐὰν δὲ πρὸς τὴν σύστασιν ταύτην ἀπαιτεῖται ἐξόδον, ἅπαντες προθύμως πρέπει νὰ συνδράμωμεν, καθ' ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ προέλθῃ ὠφέλεια εἶναι πολὺ ἀνωτέρα τῆς μικρᾶς θυσίας. Τὸ δένδρον δὲν παραχρῆσ-ὠφέλειαν εἰμὴ μετὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ὅπως αὐξήσῃ καὶ ἀνδρωθῇ εἶναι ἀνάγκη ἐξόδου καὶ κόπου.

Ταῦτα πάντα συστάτω εἰς τὸ φιλόπατρι καὶ φιλοπρόδον ὅμων ἀπάντων.

Ἦδη γέροντες τῶν Ἐμπόρων ἀνῆγειρον τὸ Κτίριον τοῦτο, ἕτερον ἐπίσης ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Χρηματιστήριον καὶ ἐν ἕτερον ὡς Ἰποχηματιστήριον.

Ἦμεῖς οἱ νεώτεροι ἔχετε πλείονα μέσχα, μὴ λοιπὸν φανῆτε κατώτεροι τῶν πατέρων σας· εὐχομαι πρὸς ἅπαντας ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ ὑμνοῖναι.

Tributo di amicizia.

Gli uomini venerandi per età, per senno e per patriarcali costumi, hanno giustamente diritto ad una specie di culto presso ogni persona bennata. Quanto caro e prezioso oggetto non è infatti un vecchio, che nelle nostre quotidiane relazioni domestiche, ci guida e conforta coi lumi della sua esperienza, e col soave esempio delle sue virtù? Che rallegra l'animo nostro colla placida e serena espressione de' suoi pensieri, col florido e ridente suo aspetto, col piacevole e faceto suo conversare? È dunque argomento di dolorosa mestizia quando esseri di tal fatta scompaiono dalla faccia del mondo, e più ancora se hanno forti titoli a riconoscenza, per aver giovato altrui colle opere dell' intelletto o colle generose azioni.

Un vero tipo di siffatti uomini, noi l'abbiamo qui avuto ed ammirato in Spiridione Capponi, il quale avea goduto, sino a qualche mese addietro, di quella vigorosa salute che deriva da una gagliarda tempera, non accompagnata da un vivere moderatissimo ed insieme da una intemerata coscienza. Ma assalito da grave infermità, e stremato di forze, non si alzava più dal letto de' suoi atroci dolori, dove, olla serenità del giusto, dava l'estremo addio alla terra nel 18 del volgente mese, compianto e considerato da quanti altamente lo stimavano.

Senza mostrare neppur l'ombra di ostentazione, l'ottimo vecchio Capponi vantava chiara discendenza di sangue. Egli era infatti un rampollo di quella illustre e benemerita famiglia, il cui nome, già sì glorioso ne' fasti politici e letterari della dotta e gentile Firenze, suona anche oggidì riverito e caro in tutta Italia.

Bastantemente istruito nelle lettere italiane, latine e francesi, da' zia, dove crebbe e s'educò, e dove il bicipite augo era sostituito al caduto leone di San Marco, egli ramutavasi co' suoi genitori in Corfù, sotto la mitezza e benignità del cui cielo trovava le più cordiali accoglienze. Ivi prendeva a compagna della sua sorte, una donna di onesti e civili natali, senza però gustare le gioie della paternità; ivi era ascritto nell'Apo della cittadinanza, ed ivi ampliando ognor più colla incessante applicazione agli studi, la sfera delle sue cognizioni, traeva da queste profitto per campare onoratamente la vita. Istituiva pertanto una scuola elementare, che fu frequentata per lungo volgere di anni da giovani delle maggiori famiglie, e ciò prima che venissero dischise le benefiche fonti del molteplice sapere, mediate la pubblica istruzione, ch'è il primo bisogno del popolo nell'ordine morale.

L'ardua ma onorevole ed importante missione di precettore, fu per l'egregio estinto un sacro mandato; e quanto le abbia egli coscienziosamente eseguito, si può formarsene concetto dalla splendida riuscita fatta da un gran numero de' suoi allievi, parecchi de' quali occupano ora un posto eminente nella scala sociale, e sono per loro ingegno, la loro dottrina e gli elevati loro sentimenti, il decoro e l'ornamento della loro patria. Tale brillante riuscimento, congiunto alle patriottiche dimostrazioni di benevolenza e liberalità ch'ei riceveva da taluni di essi sino agli ultimi giorni di sua vita, era oggetto che parlava soavemente al suo cuore, e che veniva da lui riguardato, con modesta compiacenza, quasi come pre-

mio delle sue vigili cure, delle sue oneste e zelanti fatiche. Egli aveva infatti messi nelle tenere menti de' suoi discepoli e ne' vergini loro petti, quegli utili germi che potranno germogliare prosperamente col crescere dell'età, e col sussidio di più severe discipline.

Ne' famigliari consorzi ch'io ebbi per un lungo corso di anni col defunto mio amico, sperimentai a larghe prove che le doti d'un cuore gentile ed ingenuo, s'accoppiavano in lui ad una mente educata ai buoni studi ed ai nobili sentimenti; ch'era sinceramente religioso, ragionatore acuto e spregiudicato, leale, non invidio apprezzatore delle superiori intelligenze. A tutti è poi noto quanto fosse candido e fido amico, pietoso verso gli afflitti, affabile e cortese nelle maniere, lepidissimo ne' suoi discorsi, tenero ed affettuoso verso la propria consorte, la quale piange ora amaramente la sua perdita.

A lode di quell'onorando vegliardo, ch'elettrizzavasi all'idea di veder un dì compiutamente affrancato il bel paese dall'Alpi all'Adriatico, merita che venga altresì rammentato, che la sacra causa de' lumi, delle nazionali aspirazioni e del civile progresso, contro cui non ha avuto rossore di sorgere, alludendo all'unità d'Italia, la voce eloquente ma reazionaria di un robusto intelletto, travestito da liberale, era da lui sentita più di quanto potrebbe ragionevolmente attendersi che lo fosse da un uomo che avea raggiunto la grave età di novant'anni. Schierato per tal modo sotto la bandiera de' pensatori moderni, apparteneva anch'egli allo stuolo innumerevole di coloro i quali, guidati dalla face splendentissima della vera filosofia, e fidenti nella forza irresistibile de' tempi e del novello diritto de' popoli, alimentano in cuore la speranza che andran distrutti per sempre gli antichi errori e che cesseranno le antiche ingiustizie.

Così chiudeva la sua carriera mortale Spiridione Capponi, di cui resterà qui una memoria che non si cancellerà per lungo trascorrere di tempo, ed alla quale io consacro questo fuggevole ricordo, come tributo di caldissimo affetto, e come povero fiore deposto sulla onorata sua tomba.

Corfù, 22 Aprile 1865

G. B. SCARPA.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Νεοβόρακον, (3) 15 ἀπριλίου. — Ὁ Χούντερ ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, διαρκούσης τῆς ἀσθενείας τοῦ Σεβάρδου. Ὁ ἀντιπρόεδρος Κ. Ἰόνσων διατηρεῖ τὴν παρούσαν κυβερνήσιν. Ἡ κατάστασις τοῦ Κ. Σεβάρδου ἐβελτιώθη καὶ εἶναι εὐχάριστος· ἀλλ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ διατρέχει μέγαν κίνδυνον· οἱ δολοφόνου δὲν συνελέφθησαν.

Αὐτόθεν, (3) 15, — Ὁ Ἰόνσων ἀναλαμβάνων τὴν προεδρίαν εἶπε· «Ἐχὼ μεγάλα καθήκοντα· ἀλλὰ θὰ καταβάλω πάσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Τὸ μέλλον κεῖται ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Θεοῦ. Πέποιθα εἰς τὴν ὑμετέραν συνδρομήν.»

Ἡ διαγωγή τοῦ Ἰόνσωνος ἐνεπαιήσεν εὐάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τὸν λαόν.

Ἡσαι αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες διηγοῦνται μετὰ βδελυγμίας τὴν δολοφονίαν τοῦ Λίγκολν θεωροῦσι δὲ τὴν δολοφονίαν τοῦ Λίγκολν θεωροῦσι δὲ τὴν παρούσαν θέσιν τῆς δημοκρατίας ὡς τὴν κρίσιμωτέραν ἐξ ὅσων ἀναφέρει ἡ ἱστορία.

Ὁ Κόρκ Βούθ ἐφόνευσε τὸν Λίγκολν πυροβολήσας κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ συντρίψας τὸ κρανίον του. Ἡθέλησε κατόπιν νὰ φύγῃ ἀνοίγων ὁδὸν δι' ἐγχειριδίου· ἀλλὰ συνελέφθη. Ὁ δολοφόνος τοῦ Σεβάρδου εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά του, ὡς φέρων δῆθεν ἱατρικόν, καὶ τὸν ἐτραυματίσεν ἐπὶ παρουνία πολλῶν. Ὁ Σεβάρδος ἀπέφυγε τὸν θάνατον, ῥιπτόμενος ἐκτὸς τῆς κλίνης. Οἱ ἱατροὶ διεκήρυξαν ὅτι εἶναι ἐκτὸς κινδύνου.

Ὅτε εἶχε στοιχειοθετηθῇ τὸ ἡμέτερον φύλλον, δηλονότι τὸ ἐσπέρας τῆς 22 ας φθίνοντες, ἐδημοσιεύθη ὑπὸ χρονίαν 20 ἰδίου δῆλωσις τῆς τοῦ Κ. Ἀντωνίου Καποδιστρίου δι' ἧς ὁ Κύριος οὗτος ἀπαρέσκεται ἵνα ἀποδύθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὡς καὶ τὸ παρὰ τῇμα τοῦ 2.ου ἀριθμοῦ τῆς Ἀποκαλύψεως. Τὸ προσχεῖς φύλλον θέλουσαν ἐπὶ τῇ τῇ περιπευδύσσει τούτων ἀντικειμένων.

Ὁ Τεύθυνος Σურτ. Χαράλαμπος Κουσουδιώτης.

Τυπογραφεῖον Η ΙΟΝΙΑ.